

TÝDENÍK

www.republikani.com
www.repmladez.com

REPUBLIKA

BŘEZEN 2003

ČÍSLO 10/ROČNÍK XIV

5,90 Kč

Sociální demokraté a komunisté zradili volbou Klause svoje voliče

Další důkaz o propojenosti vládní a parlamentní bandy pěti

Ač se snaží funkcionáři sociálních demokratů i komunistů přesvědčit občany, že nemají nic společného se zvolením nového prezidenta, je nad slunce jasnější, že tobyly právě hlasy jejich poslanců, které Klausovi na Hrad dopomohly. Přitom po celá dlouhá léta byl autor kupónové privatizace, čili rozkradení národního majetku v naší republice, nejméně oblíbeným politikem u voličů KSČM a ČSSD. U majitelů Lidového domu se dal tento tah celkem očekávat, neboť to byl právě Klaus, který držel v očích socialistů u moci svoji nesmírnou blahosklonnost v podobě opoziční smlouvy. Ale stejně jim, a především ale komunistům jde nyní o přerozdělování koryt. Pro širokou veřejnost je ovšem tato další fáze privatizace národního majetku prezentována jako dodržování demokratických principů a principu poměrného zastoupení. Není nutné připomínat, že po celou dobu pobytu Republikánů v parlamentu nic takového dodržováno nebylo. Václav Havel na Hrad nikdy naši delegaci nepozval, ve vedení parlamentu nikdy žádný Republikán nezasedal, neboť si pod heslem potlačování extremismu všechny funkce mezi sebou rozdělila banda, pěti jen pro úplnost ČSSD, KSČM, ODS, KDU-ČSL a US.

Nyní všechny strany zapoměly na svoje předvolební sliby, protože se jim zdá, že už uplynula dostatečně dlouhá doba, aby zapoměla široká veřejnost a začne rabování, kupčení, budou rozdělovány odměny za hlasy odevzdané při volbě prezidenta. Rabování je asi skutečně nejlepší výraz, protože, tak zvané Rudé gardy úřadující po druhé světové válce, byly také příhodně nazývány "rabovací".

Sociální demokraté se nikdy nechtěli spolupráce s ODS a když jim to u jejich voličů prošlo, proč by to nezkusila také komunistická strana. Podruhé po listopadu 89 máme tak v čele státu osobu, která velmi dobře s komunisty vychází, jimi se obklopuje a jim je hluboce zavázána za podporu. Stejně tak, jako Václav Havel i Václav Klaus kope v dresu komunistů. Budeme moci sledovat další vývoj, ve kterém tuto tezi nový prezident potvrdí přijetím delegace KSČM na Hradě a podporou této strany při

obsazování vedoucích míst v naší společnosti. Ono bohužel nestačí, že máme dnes bývalé funkcionáře KSČ všude, podle vedení ODS to je málo a proto je třeba zvýšit počet těchto bezcharakterních prospěchářů, kteří pro svůj osobní prospěch jsou schopni zlikvidovat vlastní národ a vlastní stát.

Nejnovější průzkumy "veřejného mínění" si už pospíšily s tvrzením, že voliči obou stran zmíněných v titulku, Klaus na Hradě vůbec nevdá. Litují tyto voliče a myslím si, že by si zasloužili důkladnou sociologickou studii. Vždyť voliči třeba KSČM proto, že zásadně oponovala vstupu do Evropské unie s odůvodněním, že tento krok zbídačí široké vrstvy obyvatel České republiky. Komunisty zvolený prezident prohlásil dosti zřetelně, že je pro vstup do EU a že je referendum o této otázce zbytečné, neboť je již stejně rozhodnuto. Václav Klaus ovšem byl ještě před několika týdny také zarytým euroskeptikem, kritikem EU a chtěl v referendu se svoji politickou stranou přesvědčovat občany, aby řekli "ne". Jak je vidět, byl to zase jeden z mnoha podvodů na občanech. Vykrást republikánský program, prezentovat ho veřejnosti jako svůj originální a geniální nápad a po získání hlasů ve volbách na něj rychle zapomenout. Stejně to bylo v případě vstupu do NATO. Klaus podal přihlášku do tohoto vojenského uskupení, zavlekl nás do něho a poté si vypůjčil formulace z našeho programu a začal prohlašovat, že je proti. Tak, jako v případě NATO i v případě EU mu to voliči všech stran nejprve uvěřili a poté odpustili. "Co jsme to za národ" bohužel konstatuje jen, zatím, malá skupina občanů. Zde je nutné zdůraznit právě slovo "zatím", protože já pevně doufám, že těch, kteří prohlédnou bude přibývat, jen co se vzpamatují ze šoku. Podle mého názoru zvláště u voličů některých stran to musel být šok. Nestáčíli rozkradení a zničení podniky, obrovský nárůst nezaměstnanosti, kauzy Čermák, Knižní velkoobchod, Mach, Nováková tajná konta, a dlouhá řada dalších afér?

Jak je vidět bylo toho asi málo. Nově zvolený prezident prohlásil, že nebude dávat širokou amnestii, abych použil jeho slova. To mu

možná získá přízeň těch spoluobčanů, kteří nemyslí. V některých zemích, jako například ve Francii, by takovou věc novému prezidentovi nikdy neodpustili. Čekají na ni totiž fidiči a všichni ti, kteří se neúmyslně dostali za hranici zákona, třeba jen za špatné parkování. To však nově zvolený prezident České republiky v úmyslu nemá. Tomu jsou z jeho výšin starosti obyčejných lidí prostě lhostejné. Když ale chvíli počká, tak mu ve vši tichosti projdou individuálně udělované milosti pro různé sponzory ODS, aniž takový "dobročinný" skutek vůbec veřejnost postřehne.

Zajímavé jsou ovšem také reakce sdělovacích prostředků. Ještě před několika týdny se neostýchaly probírat milostné aféry důchodce Klause. Nyní jako by se nad jakoukoliv informací, která by mohla poškodit "image" nového prezidenta zavřela voda. To se raději hovoří o tom, že paní Livie nakupuje v Masné, ač tyto podniky již neexistují. Ale ani takovéto chování pseudočeských médií není nic nového. Václav Havel měl také plno afér a francouzský tisk psal o předlistopadové aféře s pozdější paní Dášou. Ihned po zvolení však nastalo hrobové ticho. Lze tedy předpokládat, že se možná dočkáme i nějaké té prezidentské svatby.

Ale zpět k chování parlamentní bandy pěti. Pozorný čtenář nebo divák jistě důkazů pro tvrzení, že se opět jednalo o šaškárnu pro lidi přinese daleko větší množství. Jde jenom o to, abychom dokázali větší veřejnosti otevřít oči. Do té doby však přejí Václavu Klausovi, aby samou pýchou neprasknul jako holub "bublák", neboť si parlamentu velmi dobře pamatují jak se, už jako poslanec vznášel alespoň pět centimetrů nad zemí. Voličům těch stran, které mu na Hrad pomohly, aby přiště raději zůstali doma a nechali volby jen na současných poslancích, senátorech a jejich rodinných příslušnících. Budou mít tím pádem jistotu, že příští parlamentní volby dopadnou úplně stejně jako ty loňské. Budou mít také jistotu, že se jejich životní úroveň bude klesat a stěžovat si budou moci prezidentovi, který je se svými kamarády do té bídy přivedl. Hlavně, že bude klid.

Miroslav Sládek

Dopis krajana

S některými přáteli často diskutujeme o situaci ve staré vlasti a shodujeme se na tom, že Vy tam doma musíte vydržet ve své pravdě a zůstat pevní v názoru

Vážení přátelé ve staré vlasti, shodou okolností to bude v březnu deset roků, co Vaše delegace navštívila USA a já jsem měl tehdy možnost, jeden den strávit v jejich společnosti během zajištění jejich práce. Také jsem se samozřejmě zúčastnil setkání s krajany v sále restaurace Old Prag. Již dříve před tím, jsem se o vaši stranu tehdy SPR-RSČ, zajímal a byl jejím sympatizantem o to více jsem byl rád osobnímu setkání s Vašimi reprezentanty, doufám, že si na mě vzpomenou a srdečně je i pana dr. Sládky pozdravuji.

Však k věci. Od oné doby se snažím studovat činnost i osud naší strany, naši si dovoluji říct proto, že se cítím být jedním z vás. Zde bylo v oné době mnoho sympatizantů (míním rok 1993) z řad nás amerických Čechů emigrantů z doby komunistického režimu. Je samozřejmě a lidské, že někteří z těchto lidí uvěřili lžím a pomluvám, které byly šířeny, bohužel i zdejšími krajanskými listy a ochladli. S některými přáteli často diskutujeme o situaci ve staré vlasti a shodujeme se na tom, že Vy tam doma musíte vydržet ve své pravdě a zůstat pevní v názoru. Zajisté, že ten, kdo hlásá pravdu nemá lehkou cestu ani život, ale existuje na světě něco většího a uspokojivějšího nežli boj za pravdu a čistý štít? Myslim že nikoliv. Proto Vám píši. Nejszte sami! Nejen zde v Americe, ale i jinde ve světě jsou mnozí Češi stejného smýšlení, ví o Vás a fandí Vám.

Naši milí přátelé, prosíme a žádáme vydržte, nedovoďte aby Vás zničili zvenčí ani rozložili zevnitř a nezapomeňte na naši radu, i když Vás ubude, neberte mezi sebe bývalé komunisty.

Ještě jednou moc zdravím avydržte!
J. Kot Chicago, USA
Poznámka redakce: Tehdejšími delegáty byli L. Rajsiglová, J. Valenta a bohužel i J. Vík

Chicago - restaurace OLD PRAG

15. března 1939

Chci připomenout také fotografie záboru Sudet, kde obyvatelstvo vítá kyticemi a jásotem Hitlera, š astně, že konečně patří k Říši

Mnoho bylo napsáno o tomto dni. Jistě víme, že sněžilo, známé jsou fotografie plačících Čechů i zasněžené techniky a vojáků Velkoněmecké říše. Ale chci připomenout také fotografie záboru Sudet, kde obyvatelstvo vítá kyticemi a jásotem Hitlera, š astně, že konečně patří k Říši. Jen trochu jinak, než si představovali, po skončení války do Německa odešli. Zkrátka každému, co si zaslouží. Tohle však není nic nového. Nově je např. to, že na prezidenta ČR kandiduje člověk, který jak uvádí média, je známý svým vstřícným postojem k sudetským Němcům. Je takových lidí málo? Jsou tak zvláštní, že musí kandidovat na tento úřad? Kdepak. Stačí si vzpomenout na strýce Miloše. Ano, strýce bývalého prezidenta ČR Havla. Ten neodejít do Německa, pokud se nemylím, byl by souzen jako kolaborant.

Ale co, řekne si dnešní občan. "Co bolo, to bolo." Není to pravda? Je, bohužel. Proto se stačí podívat na památníky v Lidicích, Ležáčích, Leskovicích a hlavně zajít si do Cyrila Metodějského kostela v Praze na Zderazi. Tam obdržíte brožuru v němčině, češtině a tuším i angličtině, kde doslovně zní: "Toto místo je památníkem Česko-německého smíření". Ano, tam kde se sedm statečných raději zastřelilo nežli by se vzdalo Němcům, když před tím na nabídku vzdát se odpovědělo: "Nevzdáme se, jsme přece Češi." Tak tam je dnes památník Česko-německého smíření.

Světě div se a občane styď se! Co je moc, je totiž příliš. Když už jsme u toho, kde se v Praze asi ten den slavilo? A nejen ten den, třeba ionoho 15. března 1939!

Habr

Viděl jsem d'ábla

"Viděl jsem d'ábla násilí, d'ábla lakoty, d'ábla chlipnosti, ale přísahám, že to všechno byli d'áblové plní síly a bujarosti, s očima podlitými krví, kteří štváli muže a jimž byli posedlí muži ano muži, slyšeli jste dobře.

Jak jsem ale stál na svahu kopce, vytužil jsem předem, že v oslňujícím žáru téhle země se seznámím s nanicovatým pretenciózním a přísleplým d'áblem chamtivé a bezcitné pošestlosti."

Joseph Conrad "Srdce temnoty"

Nic lepšího a výstižnějšího nežli tento citát mne, pokud mám hodnotit situaci a poměry v dnešní společnosti, nenapadá. Kam vlastně směřujeme, jaká je dnešní skutečná "občanská společnost", jaké je její právní vědomí, jaké jsou demokratické principy? Jsou vůbec nějaké?

Vkrádá se mnoho otázek. Jistě, jak komu. V naší zemi zcela jistě žijí lidé, či spíše živočichové, kterým všechna současná negativa vyhovují, žijí zde jistě i hlupáci, kterým pokud se jich to osobně nedotýká tentomarat nevdá. Začnu hned tím nejhorším

marastem. Skutečným mravním bahnem jsou bývalí komunisté, kteří jsou tam, kde se o čemkoli rozhoduje, počínaje nejnižšími úředníky v "Horní dolní", politiky na úrovni komunální a přes krajská zastupitelstva, až po vládu a parlament. Chce snad někdo tvrdit, že tady po dlouhých čtyřicet roků nevládla naprosto bezcharakterní úplatná a chamtivá sebranka, která mimochodem byla ochotna, byloli to třeba, požírat se i sama mezi sebou? Korupce není žádným novým jevem. Korupční prostředí zde přeci vytvořili sami komunisté a není logické, že ten kdo měl moc a byl korumpovatelný, máli moc dnes je stále stejný? Kam tedy směřujeme? Jednoduše z paskvilu jménem komunismus do komunismu!

Pro bezpáteří bývalé poskoky komunistické strany a idejí Marx-leninismu není žádný problém, stát se poskoky kohokoliv. Jestli je to USA, Německo či Tel Aviv je jedno, hlavní je profitovat. Někjaký národ a jeho občané je zajímavá pouze lze li jej výhodně zaprodát.

Lze vůbec vybudovat demokratický stát na prohnitých základech čtyřiceti roků zločinného režimu, aniž by byl kdokoliv za tyto zločiny potrestán? Jaké může být právní vědomí občanů takového státu? Jak si logicky vysvětlit "Zákon o protiprávnosti komunistického režimu", když justice dodnes respektuje zákony komunistické?

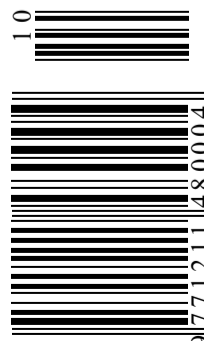
V naší zemi existuje jakási pseudodemokracie s naprostou absencí demokracie přímé, která je právě tolik potřeb-

ná ke skutečné demokratickému prostředí. Výroky některých politiků o "vládě ulice" jsou mediálně známé! Hodnocení, mámlí být objektivní, je tristní. Morální a ekonomický úpadek, ke kterému se mlčí! A není divu. Manipulovatelnost občanského stáda je, zdá se, bezbřehá.

Český beránek vždy jen sehne hlavu, aby se dal, nikoliv ostříhat, ale oškubat. Příklad: Stačí, aby se na obrazovce ukázal ekonomickopolitický odborník a prohlásil, že po vítězné válce s Irákem bude stát litr benzínu asi 10 Kč a hezká řádka těch, kteří o nutnosti řešení válkou pochybovali s jásotem tenhle blaf vezme jako naprostou realitu. Daly by se uvádět určité desítky takových příkladů. Jistě, jsou lidé, kteří vyhodnocují a dělají si vlastní názor, ovšem situace došla tak daleko, že si své názory nechávají pro sebe a raději mlčí, vědomi si toho, že by si mohli způsobit problém. Jak hloupost, tak i mlčení vyhovuje šafářům nevdá.

A tak se Český stát a jeho obyvatelstvo pozvolna stále více propadá morálně i ekonomicky, aby dospěl ke ztrátě vlastní identity. Český občan se hrdě stane občanem Evropy, či spíš, jak říkal před dávnými dvanácti roky dr. Sládek gasararbeitrem ve vlastní prodané zemi. Komu za to může pak poděkovat? Nejen výše uvedeným bývalým komunistům, ale hlavně sám sobě, protože pokud by to nedopustil, nestaloby seto!

Josef Valenta

Všeobecná deklarace lidských práv - 3. část

Článek 21

1) Každý má právo, aby se zúčastnil vlády své země přímo nebo prostřednictvím svobodně volených zástupců.

2) Každý má právo vstoupit za rovných podmínek do veřejných služeb své země.

3) Základem vládní moci budiž vůle lidu; ta musí být vyjádřena správně prováděnými volbami, které se mají konat v pravidelných obdobích na základě všeobecného a rovného hlasovacího práva tajným hlasováním nebo jiným rovnocenným postupem, zabezpečujícím svobodu hlasování.

Článek 22

Každý člověk má jako člen společnosti právo na sociální zabezpečení a nárok na to, aby mu byla národním úsilím i mezinárodní součinností a v souladu s organizací a s prostředky příslušného státu zajištěna hospodářská, sociální a kulturní práva, nezbytná k jeho důstojnosti a k svobodnému rozvoji jeho osobnosti.

Článek 23

1) Každý má právo na práci, na svobodnou volbu zaměstnání, na spravedlivé pracovní podmínky a na ochranu proti nezaměstnanosti.

2) Každý, bez jakéhokoli rozlišování, má nárok na stejný plat za stejnou práci.

3) Každý pracující má právo na spravedlivou a uspokojivou odměnu, která by zajišťovala jemu samotnému a jeho rodině životní odpovídající lidské důstojnosti a která by byla doplněna, kdyby toho bylo třeba, jinými prostředky sociální ochrany.

4) Na ochranu svých zájmů má každý právo zakládat s jinými odborové organizace a přistupovat k nim.

Článek 24

Každý má právo na odpočinek a na zotavení, zejména také na rozumné vymezení pracovních hodin a na pravidelnou placenou dovolenou.

Článek 25

1) Každý má právo na takou životní úroveň, která by byla s to zajistit jeho zdraví a blahobyt i zdraví a blahobyt jeho rodiny, počítaje v to zejména výživu, šatstvo, byt a lékařskou péči, jakož i nezbytná sociální opatření; má právo na zabezpečení v nezaměstnanosti, v nemoci, při nezpůsobilosti k práci, při ovdovění, ve stáří nebo v ostatních případech ztráty výdělečných možností, nastalé v důsledku okolností nezávislých na jeho vůli.

2) Mateřství a dětství mají nárok na zvláštní péči a pomoc. Všechny děti, ať manželské nebo nemanželské,

požívají stejné sociální ochrany.

Článek 26

1) Každý má právo na vzdělání. Vzdělání nech je bezplatné, alespoň v počátečních a základních stupních. Základní vzdělání je povinné. Technické a odborné vzdělání budiž všeobecně přístupné a rovněž vyšší vzdělání má být stejně přístupné všem podle schopnosti.

2) Vzdělání má směřovat k plnému rozvoji lidské osobnosti a k posílení úcty k lidským právům a základním svobodám. Má napomáhat k vzájemnému porozumění, snášenlivosti a přátelství mezi všemi národy a všemi skupinami rasovými i náboženskými, jakož i k rozvoji činnosti Spojených národů pro zachování míru.

3) Rodiče mají přednostní právo volit druh vzdělání pro své děti.

Článek 27

1) Každý má právo svobodně se účastnit kulturního života společnosti, užívat plodů umění a podílet se na vědeckém pokroku a jeho výtěžcích.

2) Každý má právo na ochranu morálních a materiálních zájmů, které vyplývají z jeho vědecké, literární nebo umělecké tvorby.

Článek 28

Každý má právo na to, aby vládl takový sociální a mezinárodní řád, ve kterém by práva a svobody stanovené v této deklaraci byly plně uplatněny.

Článek 29

1) Každý má povinnost vůči společnosti, v níž jediné může volně a plně rozvinout svou osobnost.

2) Každý je při výkonu svých práv a svobod podroben jen takovým omezením, která stanoví zákon výhradně za tím účelem, aby bylo zajištěno uznávání a zachování práv a svobod ostatních a vyhověno spravedlivým požadavkům morálky, veřejného pořádku a obecného blaha v demokratické společnosti.

3) Výkon těchto práv a svobod nesmí být v žádném případě v rozporu s cíli a zásadami Spojených národů.

Článek 30

Nic v této deklaraci nemůže být vykládáno, jako by dávalo kterémukoli státu, kterékoli skupině nebo osobě jakékoli právo vyvíjet činnost nebo dopouštět se činů, které by směřovaly k potlačení některého z práv nebo některé ze svobod v této deklaraci uvedených.

KONEC

Kdo bude určovat osudy příštích generací?

Přežije evropská civilizace?

Markéta a Josef Burešovi

Motto: "Na světě neexistuje spravedlnost, pravidla určuje vždyten, kdoje mocnější". (Macchiavelli)

1.část

Evropský zázrak

Přes rostoucí averze jiných ras vůči Evropanům, neexistuje ještě ani dnes na Zeměkouli mnoho rozumně uvažujících lidí, kteří by popírali rozhodující úlohu Evropy a jejího původního obyvatelstva na technickém, vědeckém a ekonomickém vývoji planety Země za posledních 500 roků. Evropa byla vždy (tj. od pádu Římské říše) politicky velmi různorodá. Za tuto různorodost vděčil evropský kontinent hlavně zeměpisným poměrům. Postrádal totiž obrovské rozlehle nížiny, kde bylo možno založit, spravovat, ale hlavně udržovat a rozšiřovat rozsáhlou říši typu staré Číny, Indie nebo Mezopotámie. Evropská krajina byla roztržštěnější, z horskými masivy a rozsáhlými lesy, které oddělovaly roztroušená osídlení v údolích. Její podnebí se rychle měnilo od severu k jihu a od západu k východu. Tato různorodost krajiny pozbužovala vznik a přetrvávání decentralizované moci, vyhovovala menším údělným knížectvím založeným na rodové pospolitosti, společně sdílené kultuře, stejném nebo velmi příbuzném mateřském jazyce. Podle jazykové příbuznosti lze původní evropské obyvatelstvo (od 6. století n.l.) rozdělit do šesti etnických skupin:

1. Jazykové etnikum románské (hlásící se částečně k latinskému dědictví).

2. Jazykové etnikum ilyrské (potomci původních Řeků).

3. Jazykové etnikum germánské.

4. Jazykové etnikum slovanské.

5. Jazykové etnikum galské (hlásící se ke keltskému dědictví), toto etnikum však prakticky po 7. století zaniklo, a buď se smísilo s etnikem románským (Francouzské kmeny) nebo s normanskými a dalšími germánskými kmeny (britské kmeny).

6. Jazykové etnikum ugrofinské (etablovalo se v 9. a 10. století usazením kočovných Finů a Maďarů).

Ikdyž vládnoucí knížata (později králové) se vždy snažila svoji moc koncentrovat a rozšířit, nepodařilo se nikdy a nikde v Evropě (právě vzhledem k výše popsaným zeměpisným podmínkám) dlouhodobě udržet velkou centralizovanou říši, která by zlikvidovala kulturní a politickou roztržštěnost kontinentu. Tato různorodost byla později hnacím "motorem", který jinak nepřilíh zajímavý kus sychravé a mořskými zálivy rozeklané pevniny katapultoval k vedoucí roli na naší planetě. Různost evropské krajiny a podnebí také pocho-

pitelně znemožnila ovládnutí kontinentu vnější silou. Neuspěly nájezdy Avarů, Tatarů, Mongolů. O svoji vládu v části Evropy přišli i Maury a Turci. Rozdílné evropské klimatické a kulturní podmínky vedly k rozdílným výrobkům, vhodným pro směnu což přispělo k rozvoji trhu. Na rozdíl od Číny, Indie a Arábie neexistovala v Evropě žádná reálná centrální síla, která by mohla obchod zabrzdit. Mnoho splavných řek a členité pobřeží Evropy vedlo ve všech evropských oblastech k inovaci přístavb lodí.

Obchod (i když byl marně některými feudály dočasně potírán), zvěšoval blahobyt měst. Pravidelná směna podněcovala rozvoj bankovníctví a vytvářela nová centra bohatství evropské přístavy. Každá ze soupeřících sil v Evropě mohla získat vždy přístup k novým vojenským technikám. Existovalo značné množství konkurenčních politických entit a elit, z nichž každá vlastnila vojenské prostředky k zajištění vlastní nezávislosti. Takováto situace neexistovala kolem r. 1500 již na žádném jiném kontinentě. Jednotlivé evropské městské státy i větší království v této době pomalu odstartovaly mezi sebou závody ve zbrojení. Trh nutil zbrojíře, aby zdokonalováním zbraní získávali nové zakázky. Státní finance pak motivovaly vojevůdce co k neefektivnějšímu vedení války. Nejdůležitějším projektem "racionalizace" bylo zdokonalení bitevních lodí (karavely a galeony) vyzbrojené děly s dalekým doštemem. S takovými loděmi mohly nově vzniklé námořní velmoci Španělsko a Portugalsko (později Holandsko, Anglie a další) rychle budovat bohaté koloniální říše na západní a důležité obchodní stanice na východní polokouli. Zisky z evropské expanze byly rozsáhlé a trvalé a urychlily existující dynamiku. Výsledkem bylo, že nejen elita, ale podstatná část západoevropské populace měla na plodech zámořského obchodu trvalý materiální zájem. Ke koloniální expanzi Evropy je nutno přidat i Rusko, které po zakoupení železných děl za stavební dříví začalo provádět vítězná tažení na východ a jih.

Nejvýznamnějším aspektem obchodního a koloniálního soupeření evropských států byla rostoucí spirála poznatků ve vědě a technice. Tiskařské stroje šířily kromě biblí v národních jazycích i nové objevy. Účinek této vědeckotechnické exploze (metalurgie, hornictví, strojírenství, astronomie, lékařství) zvyšoval evropskou vojenskou nadřazenost, ze které náš kontinent prakticky čerpal až do poloviny 20. století. "Evropský zázrak" vznikl tedy v patnácti stoletích našeho věku na základě relativního politického i vojenského pluralismu a tržní svobody, přičemž Evropa těmito

Podvod?

Po prvním lednu příštího roku se stane 492 občanů ČR úředníky Evropské komise. Tehdy se totiž z patnáctky stane pětadvacítka a současných 20 tisíc úředníků se rozroste o tři a půl tisíce z nových členských zemí. Po rozšíření vzroste počet obyvatel unie o dvacet procent, počet zemí o 66 procent a počet pracovních jazyků o 82 procent. Stejně jako v dnešní patnáctce bude počet úředníků z té které země záviset na počtu jejich obyvatel.

O práci v Evropské komisi si už ovšem naši občané mohli zažádat v listopadu loňského roku. Tato možnost však byla před občany ČR velmi dobře utajena. Dozvědět se o ní prý mohli pouze ti jedinci, kteří sledují internetové stránky české mise v Bruselu. Sami si však můžete na internetu zjistit v jakém stavu jsou nejen stránky mise, ale také stránky ministerstva zahraničních věcí ČR. Mě osobně se nic takového najít nepodařilo ani na několikrát pokus. Jediné co jsem se dozvěděla bylo to, že velvyslancem v Bruselu je soudruh Telička. A to mi připadá trochu málo. Proto se také třeba Slováků přihlásilo do tohoto konkurzu třikrát tolik než Čechů, tamní vláda tudíž informaci zveřejnila ve všech médiích. Další výběrové řízení bude vypsané v březnu tohoto roku a jelikož už března je, opětovně ticho se stává podezřelým. Celá kauza má totiž jeden velký háček. Ve hře jsou obrovské platy. Z nich se odvádí pouze tak

zvaná komunitární daň, ale přičíst k ní je naopak třeba různé speciální příplatky a dávky, jako je přestěhování do nového působiště, na děti, vzdělání dětí, domácnost, atd. Celková částka tedy dosahuje na naše poměry obrovské výše.

Na jaké úrovni začínají platy?

1. Vedoucí zaměstnanci s ukončeným VŠ vzděláním od 125 000, Kč + příplatky

2. Referent specialista s ukončeným středoškolským vzděláním od 90 000, Kč + příplatky

3. Zaměstnanci sekretariátů se středoškolským vzděláním od 70 000, Kč + příplatky

4. Pomocné síly jako uklízečky a řidiči se základním vzděláním od 65 000, Kč + příplatky

A právě tyto platy přispěly v naší republice sice k očekávanému, ale přesto ohavnému a odsouzenému upřednostňování občanů podle zásad orientálního nepotismu - rodina, původ, stranická příslušnost.

Tato podezření budou upevněna, pokud bude vláda postupovat i nadále tak, jako na podzim loňského roku. Proč vláda vydá 200 milionů Kč na kampaň, která má přesvědčit občany, aby v referendu o vstupu do EU řekli "ano" a nevydá ani korunu na to, aby občany upozornila na tyto vynikající pracovní příležitosti????? PODVOD!!!!

A.P.

Maják - mnohé myšlenky mají maximální platnost i dnešní době

Úvodní slovo prof. Dr. Hynek Lýsek, DrSc:

8. května 1850 vyšlo první číslo časopisu SLOVAN redigovaného českým politikem, novinářem a spisovatelem K.H. Borovským, v letech 1848-49 poslancem říšského sněmu. Jeho článek vyšlý v prvním čísle uvedené časopisu kritizoval současný volební řád tak otevřeně, že bylo celé číslo ihned konfiskováno.

Havlíčkův článek diskutoval kriticky o tehdejší volební řád. Mnohé myšlenky mají maximální platnost i dnes. Pozorný čtenář si jistě bude schopen do některých jeho pasáží dosadit aktuální fakta v současné terminologii.

... K. Havlíčkovi šlo v časopise Slovan (15.1.1851) o volbu vhodné taktiky, aby po případném svolání sněmu nebyl na něm "mařen drahy, tak toužebně očekávaný čas neplatnými deklaracemi o federaci a centralizaci, o říšské moci, o ústavě a odpovědnosti ministerské a tomu podobných věcech." Žádný z naší strany nebude tak nepraktický, nýbrž dle zásady, že všechno má svůj čas a své místo, budou všichni mluvit jenom o zemských důchodech, jejich moudrým užitím k prospěchu země, ... dále budeme mluvit o lepším zřízení chudých a dobročinných ústav, o zamezení žebroty, o zavedení orby a průmyslu, o moudrém zřízení obecních záležitostí v mezích ústavy dané, o zvelebení nižších škol, atd. ... O všech těchto věcech budeme mluvit i a navrhovat tak, aby se to Němcům našim nemělo líbit než Čechům a aby vláda nemohla proti tomu něco namítati.

Taktický postup Havlíček detailně rozvíjí, máje na mysli jak prostředří českoněmecké, tak mocenské poměry vnitropolitické. ... Z našich řečí na sněmu zemském nesmí ani nikdo poznati, jací jsme v srdcích svých federalisté, Slované a odpůřci nynější vlády. Zvláště se musíme varovati všeho, čím by mohlo vzniknout nějaké brojení poslanců německých měst a okresů proti nám, a kdyby nás i některý prudký ultraněmecký poslanec zrovna vybizel, musíme s neskončenou chladnokrevností sami vyhnouti a pomyslit si jen vždy, že takový zemský sněm, jak nám jej oktrojovalo

Globální řád či globální anarchie

Budovatelé nového světového pořádku zastrašují veřejnost anarchií, pokud nebude svolná s jejich plány a nebude pasivně přihlížet zániku lidské civilizace.

Během dvaceti let bude mezinárodní společenství řešit otázku, zda vznikne skutečně globální řád či zda svět nesklozne do anarchie. Tyto dvě vlny zájem protichůdné alternativy obsahuje dnes každý novinový titul: krize na Středním východě, možná válka s Irákem, periodický terorismus, šíření jaderných zbraní.

Téměř všechno bude záležet na třech hlavních aktech Americe, Evropě a Číně. Na území od Suezmu po Sin iang se mezinárodní konflikt buď zarazí, nebo se vymkne kontrole.

Současná krize kolem Iráku a Severní Koreje je zkouškou vůdcovských kvalit USA. Budouli svou moc uplatňovat odpovědně, vytvoří precedens pro řešení příštích problémů. Proto je pro dlouhodobou globální stabilitu tak důležité účinně mobilizovat celosvětovou podporu a jednat v rámci OSN. Pokud si ale Amerika bude počínat jednostranně a neospravedlní svojí vojenskou akci, svět bude stále více zabředat do konfliktů.

Dnes je ještě Amerika schopna udržet globální pořádky pod kontrolou. Není pochyb o tom, že by vyhrála jakýkoliv předvídatelný konflikt. USA však doneko-

nynější ministerstvo a zvláště první, dokonce není to místo, na které bychom mohli zastávat své národní záležitosti.

Volební řád, o kterém zřetelně a obšírně pojednáno jest v prvním svazku Slovana r. 1850 tak zřetelně, že byl konfiskován, a uvidíme hned největší příčinu takové taktiky ... díky centralisticko-německé politice budeme na sněmu v menšině 90 proti 130, ačkoli jsme v zemi většina dvou třetin proti jedné. ... Již sama sebou nás tedy nutí tato naše nepřirozená menšina na sněmu zemském dělati jen praktická, abychom tak řekli hospodářské návrhy, abychom přinutili ostatní hlasovati s námi a nemožouce již jinak prospěti našim vznešenějším záležitostem, alespoň nejmateriálnější směry prospěšně zaříditi pomohli.

Pošetilostí by byla každý způsob co malomocná menšina bouřiti na sněmě, .. nebylo by to nic jiného v nynějších okolnostech než krásným sice, ale marným mluvením zdržovati jiné, sice velmi prozaičké, ale užitečné a také potřebné náležitosti. Realizmus Havlíčkova postupu otevírá cestu k politickému konsensu, funkčnímu kompromisu a širším i netradičním koalicím. Byl si vědom lhostejnosti, neuvědomělosti a nerohodnosti některých spoluobčanů ... "Takovým způsobem přijdeme velmi lehce do vážnosti u jedné třídy těch našich spoluobčanů, kterých jest bohužel příliš mnoho pod sluncem a kteří mají mezi jinými vlastnostmi také to, že nerado mnoho myslí a rádi jako hlaso za zvoncem běží, takže získavše si jednou důvěru jejich slabých myslí, také snad časem svým dovedeme na nich tolik, že uznají potřebu také vyšších politických a národních oprav, bez kterých ony malé nemají pro občany žádné ceny."

Havlíček výsledek svého pronikavého rozboru, který promlouvá aktuálně i v současném politickém zápase, shrnul slovy: "Málo lidí umí vůbec v politických záležitostech stálost a nezvratnost a smýšlení spojovat s moudrým použitím okolností." **Dr. Jaromír Dvořák**

nečna nemožou jednat na vlastní pěst. Bílý dům je mocný, alene všemocný. Potřebuje partnery a zevšeho nejvíc Evropu.

Bude však Evropa takovým partnerem, nebo raději zůstane politickým meunuchem, ikdyž už nebude potřebovat americkou vojenskou ochranu? Odpověď je na Evropanech, ale současný výhled není nejlepší. Zdá se, že Británie, Francie a Polsko jsou ochotni stát se menšími, leč aktivními hráči na mezinárodním hřišti. Další evropské státy dávají přednost gestům a zatuchlému pohodlí starání se sama o sebe.

Čínu též čeká zásadní volba. Může se vyvíjet v úspěšnou demokracii, jejíž politický systém bude následovat její stále pluralističtější ekonomiku. Je ale možné, že se politické elity pokusi udržet diktaturu jedné strany, což je stále méně slavitelné s dynamikou hospodářského růstu. Politická nestabilita v Číně by byla vážnou hrozbou stabilitě Dálného východu.

Problémy Středního východu vyžadují dlouhodobou strategii mezinárodní komunity v čele s USA. Válka proti terorismu je hlavně konfliktem s tammími teroristy a každému teroristickému činu předchází určité politikum. Chceme-li zlikvidovat terorismus, je třeba zničit teroristy a vytrhat zuby politickým poměrům, které terorismus živí. **Dokončení na straně 3**

Na co je OSN?

Na otázku v nadpisu se skoro chce odpovědět lidovým: "na dvě věci". Jenže se jedná o závažnou záležitost, takže žerty stranou, i když...

Poprvé jsem se nad tím hlouběji zamyslel až v roce osmašedesátém minulého století, když do naší vlasti "vstoupila sprátená vojska", aby chránila něco, co si většina národa nepřála. Tehdy ona většina očekávala, že se nás zastane organizace, vzniklá za účelem chránit své členy před napadením jinými, by i příslušníky téže organizace. Byla jí OSN.

Na naše oficiálně podané žádosti se bohužel nedostalo kýžené odpovědi; zrovna tak zklamal naše naděje nevlivnější její člen, USA. Tehdy byla moje důvěra nejen v OSN, ale i v jiné "paktu" značně otřesena. Důvody, proč nelze v onom případě zasáhnout byly tak zřetelnými výmluvami, že to mělo být vážným varováním do budoucna.

Čas sice ledasco zhojí, leč některé rány jsou dlouho otevřené. Plynutím času se z OSN stále více stávala záštita USA při jejich výbojích za zdroji k uspokojování plynutavého "amerického způsobu života"; to mělo být varováním ještě vážnějším. Zapominání je v některých případech pro život jedince prospěšné, leč v dějinách státu či národa se jedná o selhání části obranného instinktu, což může znamenat vážné poškození velké části jeho členů. Také střídání generací značně přispívá

k podceňování zkušeností, při čemž na varování těch co nezapomínají se ti mladí dívají jako na ustrašené váhání.

Konec převratových osmdesátých let se nesl právě v onom neblahém nadšení, náchylném k zapominání nebo alespoň bagatelizování všeho, co nám v minulosti provedli ti, na něž v nových podmínkách opět hledíme jako na spasitele. Spojené státy severoamerické nejsou tím, za koho se sami vydávají. Pokrytectví a falešná pozlátka "made in US" jsou ze stejného soudku jako bývalé "zdělané v SSSR". Rozdíl je jen v tom, že jsme tehdy měli nepřijemně blízko k tomu druhému, takže jsme na to první nedohlédli. Touha po světovládě, po vydrancování všeho avšude vyčuhuje z každého slova a činu "Amiků". Šikovně se zbavili "rudé" konkurence, "vynalezli" nového nepříteljemem terorismus, a protože ten chvíli nepostojí, je třeba jej nahánět po celém světě. A bědatem státním, jež upadnou v podezření, že by mu podali by jensklenici vody.

Od mládí jsem byl ubezpečován, že OSN je tady proto, aby tvrdě zasáhla proti tomu, kdo vstoupí vojenskou silou do jiné země. Na stará kolena se opakovaně přesvědčuji, že je pokorným poskokem samozvaného světového řírice jménem USA. V jím označených zemích pomáhá nalézat a dosazovat vlastizrádné havly do čelných funkcí, případně ještě poskytne jinou výpo-

Globální řád či globální anarchie

Dokončení ze strany 2

Proto je pro stabilitu Středního východu tolik potřebný pokrok v izraelskopalestinském sporu. Máli být zejména irácký problém řešen válkou, je o to důležitější přesvědčit obyvatele tohoto regionu, že Amerika ani Evropa nechovají nepřátelství vůči islámskému světu. Kdyby Amerika a Evropa společně definovaly podmínky míru, byl by to ohromný krok k vyvrácení šířícího se názoru, že konflikt s Irákem je součástí Amerikou řízeného spiknutí proti arabskému světu.

V pozadí těchto aktuálních otázek stojí problémy způsobené chudobou a nerovnoměrným demografickým vývojem. Chudoba je stejně stará jako organizovaná společnost. Novým jevem je ale to, že chudší regiony svoji relativní chudobu pociťují společně s rostoucím nepřátelstvím a závistí vůči bohatým. To vede k politickému vskvu, který může stále víc ohrožovat bohatší společnosti.

Všechno ztěžuje rostoucí nerovnováha rozdělení světové populace. V příštích dvaceti letech nárůst obyvatelstva Asie, Afriky a Latinské Ameriky mohutně překoná poměrně malý populační růst Severní Ameriky a bude v přímém kontrastu k úbytku populace Evropy.

Oba tyto problémy se mohou vzrůstající měrou spojit s politickými konflikty, zvláště pokud se nepřátelům Ameriky podaří orazítkovat USA jako globálního gangstera, Evropa bude považována za sobeckou politickou zbytečnost a v Číně vypukne vnitřní nepokoje. Kokoliv z toho, a zvláště kombinace, by vedly ke globální anarchii, jejíž dopady by připomínaly situaci po druhé světové válce.

Globalizace je tedy nejhorší možnou cestou ve vývoji lidské civilizace na počátku třetího tisíciletí. Zvedněme tedy hlas všech vlastenců a zachovejme podmínky pro další vývoj lidské civilizace.

Petr Volný

Nevděk Němců a hněv Američanů

Ministr obrany USA pan Rumsfeld stále nedokáže krotit svůj hněv při pomýšlení na nevděk a vzpurnost Němců, kteří se odmítají připojit k jeho válečnému úsilí. Jeho hněv se však pomalu mění v chladný kalkul, jak nevděčníky ztrestat. První po ruce jsou samozřejmě ekonomické sankce. K dispozici má hned několik možností: Stáhnout vojáky ze SRN, přenést základny US Army do zemí tzv. "nové Evropy", jak nazval Polsko, Českou republiku, Maďarsko a Pobaltské státy odměnou za jejich až patolizalskou věrnost Washingtonu. Ministr už připravil plán, nebo považuje Berlín za příležitost k exemplárnímu potrestání, aby i ostatní země věděly, co je potka, jakmile se postaví Americe. Proč by podle jeho slov, měly USA podporovat země, které se po dlouhých desetiletích pomoci odměnily takovým nepochopitelným (pro Američany, poznámka redakce) chováním.

Panu ministrovi asi nedošlo, že jeho spoluobčané nikdy nikomu nepomáhali jen tak, ale že za to vždy dostali dobře zapláceno.

US Army představuje především pro některé regiony, jako Horní Falcko, Porýní-Falcko a okolí Wiesbadenu významný ekonomický faktor. Přibližně 70 tisíc amerických vojáků žije ve Spolkové republice, zaměstnávají 16 tisíc Němců, roční rozpočet se blíží 1,2 miliard

eur (zhruba 38 mld. Kč) téměř částce, kterou ročně spolková vláda uvolní na zdravotnictví.

Rumsfeldovy plány ovšem narazily na odpor ministerstva zahraničí. Colin Powell dokonce prohlásil: "Německo je přítel Spojených států. Začal jsem svou vojenskou kariéru v Německu, žil jsem tam. Chovám k němu srdečné pocity." Ve hře jsou i obchodní zájmy, zejména v obranném průmyslu. Američani by se mohli mstít i na firmách jako je francouzkoněmecká EADS, výrobce raket Diehl, zbrojovka Rheinmetall či výrobce tanků KraussMaffei Wegmann.

Je však nutné brát ohled především na širší geopolitický kontext. Bez spojení s Francií a Německem, by USA ztratily operní body v Evropě a dostaly by se do značné politické izolace. Základny sice mohou mít na území nových členů NATO, ale váha těchto zemí je nicotná ve srovnání s původními členy. Při vši účtá a obdivu např. k Maďarům se americké tankové jednotky sice mohou cvičit v "pustě", ale to nijak neovlivní směřování a rozhodovací procesy Evropy, jejíž centrum je na pomezí Německa a Francie. Dá se tedy předpokládat, že pokud tradiční země NATO vytrvají ve svém odporu současné politice Washingtonu, zvítězí, budou si moci diktovat podmínky a stanou se místo USA vůdčí silou této organizace. V tomto případě je

Hra s ohněm

Vláda, parlament a senát České republiky odsouhlasily účast armády České republiky na pochybném americkém dobrodružství v Perském zálivu. Tímto rozhodnutím se naše země stává jedním z tzv. „ochotných spojenců“ USA v jejich připravovaném tažení proti Iráku. Až dosud se Američanům nepodařilo, přes veškeré úsilí a nátlak, získat pro své dobrodružné avantýry větší počet zájemců o přinášení obětí pro velmocenské zájmy USA a světového sionismu. Ze všech oslovených států vyjádřily zájem o podíl na válečných dobrodružstvích jen tradiční američtí spojenci: Velká Británie, Austrálie a ... Česká republika. Tedy koalice čtyř států, ke kterým se v posledních dnech připojilo také Slovensko příslibem vyslání 60 ženistů. A to je vše ostatní státy „láskavě“ americké nabídky s díky odmítly.

Je s podivem, že právě Česká republika, která tak usiluje o přijetí do Evropské unie, si v tomto případě ne-

vzala příklad z největších členů EU Německa a Francie, které nepodlehly svůdnému vábení amerických siren a k americkým nabídkám vyjádřily jasné a srozumitelné NE! Veškeré pokusy americké politické reprezentace rozdělit Evropu na „starou“ reprezentovanou především starými státy EU a „novou“ složenou ze států, které se do EU teprve tlačí, ukazují především na bezradnost amerických vládnoucích kruhů a celkový pokles prestiže USA v Evropě. Ostatně po skončení „studené války“ je sama americká vojenskomocenská přítomnost v Evropě pustým anachronismem. Tzv. „Euroatlantické spojení“ je od rozpadu SSSR a komunistického tábora zcela zbytečným reliktem minulosti. Nám, Evropanům nemůže toto spojení přinést nic, kromě „rozštílených kostí“ a prolité krve v boji za americké velmocenské zájmy.

Dokončení na straně 4

Pravá tvář českých politických stran

Dalším rysem ČSSD tak, jako u jejich soupeřů, je vykrádání cizích programů

"Krise v ČSSD odhaluje pravou podstatu nejen této "demokratické" strany, ale i jejích kompliků z parlamentní bandy pěti."

Když se podíváme na skutečné fungování ČSSD jako exempláře politické strany, která je integrální součástí bandy pěti zcela nezaujaté, musíme konstatovat, že tato strana nikdy neexistovala v pravém slova smyslu. Dokud neměla oporu ve státních financích pro poslance, jejich asistenty a sí státem placených kancelářích, nikdo o nějaké členské základně nebo příznivcích ani neslyšel. Tato závislost by ovšem znamenala, že při neúspěchu ve volbách by tato strana zmizela stejně rychle, jako se kdysi objevila. Že to je příklad typický pro životaschopnost bandy pěti dokazuje současná situace a předpokládaný osud Unie svobody, která zmizí, jako ODA, ihned po odchodu z vlády. I když je pravda, že z názvu se zbavíme, ale osoby a jména zůstanou, nebo se pokorně vrátí pod křídla mateřské ODS. Přitom nezáleží na tom, zda to bude odchod dobrovolný, jak požaduje část US-DEU anebo vynucený neúspěchem v příštích parlamentních volbách.

ČSSD není rozdělena na Špidlova a Zemanovo křídlo. Tak je rozdělena pouze vedení této strany, jejíž existence je založena pouze na nepotismu, klientelismu nebo jak budeme tento výrazně prospěchářský přístup k životu, právu, morálce, státu a fungování politických stran nazývat. Označení je celkem hostejné, protože jde o systém, ve kterém se stoupenci a funkcionáři získávají a udržují pouze na základě materiálních výhod. Podle stranického klíče a legitimity se přidávají místa soudců, státních úředníků, ředitelů, členů dozorčích a správních rad. A pouze do této míry má ČSSD členy, funkcionáře a voliče. Jakmile přestanou tyto výhody fungovat, odcházejí. ČSSD tak, jako ostatní parlamentní strany však má koryt a korytek obrovské množství, a proto na pohled působí jako velká a konzistentní strana.

Materiální výhody tak nahrazují ideje a program, které by měly být jediným pojítkem členů a příznivců a jediným vodítkem pro rozhodování vedení politické strany.

Aby se vytvořilo zdání existence obsahu duté schránky a média mohla být zásobována dostatkem podkladů

pro nepřetržitou a státem placenou volební kampaň dědičných politiků, kteří hodlají setrvat v politice na věčné časy, předstírá dnes ČSSD jako kdysi ODS boj znesvářených skupin kolem Špidly a Zemana. Ve vzájemných a velmi krotkých potyčkách prý jde o změnu politického stylu a výkonnou vládu ve prospěch společnosti. Tato kamufláž je vytvářena týmiž lidmi, kteří spolu celá léta seděli bok po boku ve Strakově akademii. Základem jejich společného vládnutí byl nepřehlédlný systém vzájemných výhod a protislužeb. Pokud by ČSSD skutečně existovala a měla zájem na zlepšení demokracie, museli by rozbor chyb a nedostatků této strany provádět jiní lidé než ti, kteří je způsobili. Není proto možné, aby byli šetřeni, omlouváni a přímo hýčkáni médii jako Špidla a Gross. U později jmenovaného by bylo zajímavé zjistit jaký je jeho původ, protože v jeho podání je byt za 5 milionů normální věcí, podivné aktivity manželky taktéž a rozvod je málem zásluhou. Není to snad proto, že se včas zbavil osoby, která mu svým původem překážela v kariéře?

Dalším rysem ČSSD tak, jako u jejích soupeřů je vykrádání cizích programů. Kde sebrali hesla, jako je "akce čisté ruce", "skinheadi mimo zákon", "zrušit senát" apod.? Čtenáři odpověď znají.

Proradnost ČSSD při snaze omámit část veřejnosti jde dokonce tak daleko, že předstírá antikomunismus. Špidlova alergie na Šloufa však neměla ideologický podtext. Jedná se jen o nesnášenlivost prospěchářských lidí se špatnými povahovými rysy. Podlost a zákeřnost se umě proplétá s nedostatkem cti a charakteru. Jen velmi psychicky postižený člověk může tak snadno zapomenout na své jednání a bez uzardění je popřít. Trojlístek Špidla, Zeman, Gross je příkladem naprosté prohnulosti české politiky, pokud vůbec česká je.

Vezměme třeba jen příklad dálnice D47. Byli tehdy všichni tři členy vlády? Byli! Je příprava celé akce podezřelá a pro náš stát nevhodná? Je! Proč tedy obstarávat další argumenty. Ztráta soudnosti je dalším společným rysem ČSSD. Bohužel není jiný nástroj jak tuto nemoc odstranit, než přesvědčit občany, aby stále dokola nevolili to samé. A jelikož kromě nás není nikdo, kdo by tuto práci dokázal úspěšně vykonat, je naší povinností vytrvat.

Martin Štrbánek

... a tak to vidím já

dějiny, každý národ do jejich výkladu vnáší své subjektivní prvky, ale určité společné rysy, zvláště sousedních zemí se zapří nedají. Ať již se jedná o nástupnická práva panovníckých dynastií nebo majetkoprávní vztahy v pozdějším období.

Nad hnutím royalistů bychom mohli mávnout rukou jako nad malou skupinkou křikounů pochybné legitimacy, která má problémy s prokázáním svého manželského původu, natož dědičných práv. Ve státní a církevní hierarchii je však dostatek potomků šlechtických rodů na to, aby vymohly pro hrstku křikounů tolik prostoru ve státních sdělovacích prostředcích, že by se mohlo věci neznalému pozorovateli zdát, že většina národa by návrat monarchie uvítala. Tento vliv bude v následujících letech stoupat podepřen ekonomickou silou. Mnoho šlechticů, přes svoje původní ujišťování, že chtějí sloužit zemi a lidu, na krásně znějící fráze velmi rychle zapomnělo a při první příležitosti požádalo o navrácení majetku. Je s podivem, s jakou ochotou se jejich požadavky setkávají u orgánů státní správy, ač se o jejich oprávněnosti dříve pochybovalo téměř vždy, a to zcela důvodně. Šlechta, její tituly a další privilegia byla zrušena v roce 1918, a zbytek majetku většina rodů ztratila po roce 1945, jelikož neváhala spolupracovat s nacistickými okupanty.

Ještě štěstí, že se royalisté stále nemožou dohodnout na základním principu – zda se v případě naší země jedná o dědičnou monarchii, nebo by měl být král volen zástupci občanů, které můžeme archaicky nazývat stavy.

Majetkové a územní nároky jsou podstatně složitější povahy a je nutné jim přikládat daleko větší vážnost. A není příliš důležité, zda budou vznášeny ze strany Maďarska nebo Německa. Stav po druhé světové válce byl garantován vítěznými mocnostmi s odvoláním na Postupimské dohody Spojenými státy americkými, Velkou Británií, Francií a Sovětským svazem. Některé z těchto zemí mezi tím ztratily statut velmocí a nemožou se stát významnými garanty jakékoliv smlouvy, jako je to u případu Francie, a Sovětský svaz zanikl. Jeho nástupnické státy mají své vlastní starosti a těžko můžeme od nich chtít rozumná stanoviska, když například nedávno radikální ukrajinské síly vznesly nehorázný požadavek vyznačující západní hranici Ukrajiny u Popradu.

Majetkové a územní nároky jsou soustředěny do určitých a všeobecně známých zeměpisných částí Československa. Právě do oblastí životně důležitých pro naši zem, jak se o tom už konečně na vlastním osudu přesvědčily starší generace. Celá problematika má samozřejmě hlubší souvislosti vyplývající z kontextu změn v celé Evropě s následujícími dopady na rozložení geopolitických sil v celém světě. K jejímu zkomplikování z našeho hlediska však významnou měrou přispělo vedení republiky jednak svými omluvami, jednak unáhleným a slabobáským jednáním na téma mezistátní smlouvy s Německem.

Unáhleným proto, že to nebyla vzhledem k rozpadu Varšavské smlouvy a změně obranné doktríny NATO skutečně prioritní záležitost. Bylo možné počkat a tím získat výhodu už při zahájení vyjednávání o smlouvě.

Pafaas www.pafaas.regin.cz
spotřební zboží-hračky
 Dr.M.Horákové 10/74,LIBEREC 6, tel. 608 322323

**od 2 let
 (do 30 kg)
 menší 2790,-
 větší 3490,-
 hezký dárek**

dětské akumulátorové motorky, zpátečka, světla, siréna 3 druhy, majáček, kufr, 6V akumulátor + nabíječka, různé barvy....

Kamera vhodná ke hlídání objektu! obraz i zvuk

rotační anténa, zesilovač, dálk. ovládání, VHF, UHF... 890,-
 mikro kamera (2x3cm), napojení přes AV vstup, barevná 2390,-
NOVÉ! ZÁR.LIST! dobírkou do 3 dnů! 608 322323

Stavební firma
TKV, s.r.o.
 Božkova 831/44, 702 00 Ostrava – Přívoz

- Stavební činnost při rekonstrukcích a novostavbách
- Zateplování obvodových pláštů staveb
- Rekonstrukce interiéru a bytových jader
- Opravy balkónových konstrukcí
- Zámečnické a klempířské práce

Obchodní zástupce : Ivan Baier
 tel. : +42060 411 0922
 e-mail: baierivan@volny.cz

Hra s ohněm

Dokončení ze strany 3

Všechny vlády a parlamenty evropské pevniny jsou si toho vědomy kromě politické reprezentace Čechů a Slováků. O Britech samozřejmě nemluvíme, protože to není Evropa, to je svět sám o sobě.

Bylo by dobře si uvědomit, do čeho nás to česká politická reprezentace, v duchu neslavně panovavšího a nyní již chvála Bohu odešlého Václava Havla, svým lokajským pochlebováním zájmům USA a světového sionismu, stále více zavléká. Nejde tu jen o nějakých 300-400 českých profesionálů, přesněji řečeno žoldnérů, kteří ponosou své kosti na trh jako mocný proud US Army. Kdyby šlo jenom o ně, nestála by celá věc ani za jediný řádek v novinách. Jsou to lidé, kteří dobrovolně podepsali žoldnérský závazek v Armádě České republiky a tedy musí jít tam, kam je pošlou ti, kteří je platí. Nejedná se o žádné vojáky základní služby, kteří by byli někam nahnáni na něčí rozkaz. A v „reálném kapitalismu“ jak známo, není nikdo placen za nicnedělání. To jen v bývalé Čs. Lidové armádě byla profese vojáka z povolání bezpracnou prebendou bez jakéhokoliv rizika. „Džob“ českého vojáka-profesionála v „reálném kapitalismu“ je sice dobře placen, avšak je spojen s rizikem účasti ve skutečných

bojových akcích, zejména pak za cizí zájmy. O ně tedy jde.

Jde o to, že v případě účasti českých vojáků na americké válce proti Iráku se de jure i de facto stáváme válčícím státem se vším, co tato překerná situace s sebou nese. To se může také projevit různými teroristickými akty, páchanými arabskými komandy na našem území, přičemž oběti budou samozřejmě i naši občané. A rovněž mohou podobné násilné akty směřovat i vůči našim občanům v zahraničí. A již tam pobývají jako turisté, nebo pracovníci. Zejména pak v zemích tzv. „Třetího světa“. Také nelze přehlédnout fakt, že Evropa a rovněž i naše země je zaplavována imigranty z Asie, Afriky a Balkánu, mezi kterými zcela jistě budou i muslimští teroristé. Ostatně kdo rozezná rumunského nebo bulharského cikána od arabského teroristy. Ani „našeho“ cikána od nich nerozpoznáte. Říká se, že každý národ má vládu jakou si zaslouží a nyní budou Češi, Moravané a Slezané sklízet ovoce své volební netečnosti. A bude to se vši pravděpodobností ovoce velmi trpké. Nech je to pro náš národ ponaučením pro příště, až zase půjdeme k volebním urnám. Republikáni by zcela jistě podobný vývoj nedopustili. To nech má každý napaměti!

Karel Kreuzinger, Ostrava

Dosažitelná "kultura"

Já jsem ten večer usínal poučen o tom, jakým způsobem Český lev také může přijít ke dvěma "vocasům"

S tím jak člověk stárne, mění se i jeho požadavky na tak zvané kulturní vyžití. Já sám nejsem příliš náročný v tom smyslu, že bych snad potřeboval shlédnout kdeco z novinek k pohodovému prožitku vedoucích uměleckých činností, nebo přečíst knihu co se kde vyskytne pro inspiraci ke zušlechtnění ducha. Stačilo by mi, kdyby se alespoň čas od času něco takového objevilo v televizi nebo půjčovně knih, nebo na návštěvy divadel a na nákup knižních novinek z důchodu jaksi nezbyvá. Nehledě na to, že jak v divadlech, tak v knihkupectví toho ušlechtilého zas až tak mnoho nalézt nelze. Leda snad ještě knihy v antikvariátech v odlehklých ulicích; tam občas lze získat literární skvosty, "zaprodané" z nouze či ignoranství jejich majitele, většinou dědice, nemajícího k nim žádný citový vztah.

Je pravda, že se občas něco "ke koukání" v televizi vyskytne. Zejména se však jedná o starší tvorbu z časů, které sice za moc nestály, ovšem ve srovnání s dnešní realitou se jednalo o "zlatý věk". Současná umělecká tvorba je zaměřena výhradně na finanční zisk, což je příznačné pro vývojovou etapu ovládnutí společnosti živly, za jejichž představitel lze u nás považovat právě "dosloužilého" prezidenta Havla a o místo na Hradě usilujícího profesora Klause. Výchova k ušlechtilosti, což by mělo být posláním umění, je nahrazena uváděním podbíživých plytkostí, hovicích pokleslému vkusu, cílevědomě šířenému a podporovanému polistopadovými uzurpátory moci. Prastaré heslo "chléb a hry" slaví úspěch, nebo novodobých otroků, ochotných za guláš s pivem a za "peříčko" či "novoty" prodat svůj volební hlas, je víc než dost.

Častým druhem televizních pořadů jsou nejrůznější slavnostní vyhodnocování umělců či sportovců, na nichž jsou kromě vystupujících na pódiu "předváděny" rovněž novodobé "celebrity" v hledišti. Jeden takový pořad jsem sledoval nedávno se zájmem, nebo

Josef Kořínek

Oznámení

Oznámení MO RMS Příbram
 Pro naše členy a příznivce pořádáme pravidelně schůze, které se konají vždy první úterý v měsíci od 16 hodin.

Místem konání je salonek restaurace Na Březových horách v Příbrami. Blíže informace na telefonu 318 632 937, mobilní telefon 721506708 nebo písemně na adresu Jaroslav Dupák, Brodská 100, 261 01 Příbram VIII.

KV RMS zve všechny členy a zájemce o spolupráci RMS na krajskou konferenci, která se koná dne 22. 3. 2003 ve velkém sále restaurace Babylon ve Slezské Ostravě-Kamenci od 11 hodin. Zároveň vás zveme na besedu s občany za účasti PhDr. Miroslava Sládka v tomtéž sále od 15 hodin. Téma setkání s občany je současná politika Evropské unie.

Vážení čtenáři, členové a příznivci RMS, finanční příspěvky na vydávání týdeníku Republika a na činnost RMS vkládejte na bankovní účet vedený v České spořitelně, a.s. číslo účtu je : 2025463369/0800 Za každý příspěvek předem děkujeme.

... a tak to vidím já

Slabošským proto, že bylo možné se odvolat na výsledky, které při svém vyjednávání dosáhly s Německem ostatní země. Kapitoulou sama pro sebe je Izrael, kterému se kombinací tvrdohlavé neústupnosti a dobře prováděné propagandy podařilo vytvořit ve světové veřejnosti dojem, že za druhé světové války trpěli a hynuli pouze Židé, a že příslušníci ostatních národů se buď podíleli na zločinech, anebo se jen příjemně bavili. Důkazem, že tento propagandistický úkol nebyl tak těžký, je i dlouho přetrvávající nevědomost o nacistických zločinech, která se změnila až v průběhu Norimberského procesu, a výsledky kontrol Mezinárodního červeného kříže prováděné v koncentračních táborech. Při návštěvě této instituce v Terezíně stačilo vedení koncentračního tábora zabudovat umyvadla bez odpadu a vodovodní kohoutky bez přítoku, k předstírání péče o hygienu.

Tento postup vynesl za desetiletí nejen Izraeli, ale židovským komunitám v západních zemích miliardy marek, a tím ekonomickou a politickou moc, kterou rády a hojně používali.

Není však nutné jít až tak daleko. Stačil příklad Polska, které vneslo požadavek náhrady za škody způsobené občanům nasazením na nucené práce. S výsledkem vyjednávání byli nakonec spokojeni obě strany, což se o nás říci nedá.

Sudetoněmecký landsmanschaft je vůči Československu velmi aktivní a přišel okamžitě s protesty tak silnými, že se nakonec stal dalším, byť neoficiálním partnerem při zpracování smlouvy. Dálko nebezpečnější je ale stanovisko CSU, které svým programem hájí zájmy sudetských Němců a jako oficiální politická strana svůj vliv vyučívá. Vrcholem, který by byl pro každou jinou politickou reprezentaci než Československou varováním, však byl postoj CDU, vládnoucí politické strany, která oznámila smlouvu za základ pro další jednání a první silný krok, po kterém by měly následovat konkrétní opatření k odstranění klívd napáchaných na Němci.

Tak, jako již mnohokrát v minulosti, oficiální německá politika a propaganda ztrácí kontakt se skutečností a žije v uzavřeném světě vlastních představ. Není to jev rozhodně nový. Po vítězství nacismu v Německu v roce 1933 stačilo pouhých 12 let do konce „tisíclété říše“ k tomu, aby němeutí vědci zkoumající kosmický prostor a mechaniku pohybu těles sluneční soustavy dospěli k udivujícím závěrům.

Naše země se nachází uvnitř ledové koule, která tvoří nebe, típyt ledu jsou hvězdy atd. Šokující? Dost možná. Ale je to příklad toho, jak lze ze špatných premis a při odloučení od světa dojít k absurdním závěrům velmi rychle. Ve vědě a ekonomice se dnešní gigant Spolkové republiky Německo orientuje jistě dobře, ale v politické oblasti by se mohl rychle dostat do izolace, ve které už díky své výjimečné ekonomické síle pravděpodobně je. Z výlučnosti a mocenských snů je už potom jen krůček k chybnému odhadu situace. Ovšem důsledky chybného odhadu budou mít zničující vliv ne na jeho autora, ale opět na okolní státy a na prvním místě na Československo.

27